

ni Kristo. Makapasarang kini kaninyo sa pagdawat sa tanang gisaad nga mga panalangin.

Niadtong kinsa dili mga miyembro sa among simbahan, ako modapit kaninyo sa pagbansay og hugot nga pagtuo, paghinulsol, ug pagmahimong sarang sa pagdawat sa pakigsaad sa bunyag diha sa Ang Simbahan ni Jesu-kristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw. Sa pagbuhat sa ingon, inyong mapakita ang inyong gugma ngadto sa atong Langitnong Amahan ug ang inyong kaandam sa pagsunod ni Kristo.

Ako mopamatuod nga kita mas magmalipayon kon atong sundon ang mga pagtulun-an sa ebanghelyo ni Jesukristo. Samtang maningkamot kita sa pagsunod Kaniya, ang mga panalangin sa langit moabut kanato. Nasayud ko nga ang Iyang mga saad matuman samtang kita naghimo ug nagtuman sa mga pakigsaad ug mamahimong tinuod nga mga sumusunod ni Kristo. Ako mopamatuod sa Iyang dakong gugma alang sa matag usa kanato, ug ako naghimo sa ingon sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Moises 7:62.
2. Juan 8:12.
3. Isaias 53:5.
4. 2 Mga Taga-Corinto 12:7.
5. Tan-awa sa 1 Nephi 1:20.
6. Tan-awa sa Ruth 1:16.
7. Tan-awa sa Genesis 39:7-9.
8. Tan-awa sa Juan 21:15-19.
9. Tan-awa sa Juan 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Tan-awa sa *Mga Pagtulun-an sa mga Presidente sa Simbahan: Joseph Smith* (2007), 42; tan-awa usab sa Spencer W. Kimball, "Be Ye Therefore Perfect" (pamulong sa debosyonal, Salt Lake Institute of Religion, Ene. 10, 1975): "Naghimo kita og mga panumpa, balaan nga mga panumpa, didto sa kalangitan sa wala pa kita moanhi niining mortal nga kinabuhi." . . . Mihimo kita og mga pakigsaad. Mihimo kita niini sa wala pa kita modawat sa atong kahimtang dinhi sa yuta."
13. Tan-awa sa 2 Nephi 31:5-7.
14. Abraham 2:11. Tan-awa usab sa John A. Widtsoe, "Temple Worship" (lecture, Assembly Hall, Salt Lake City, Okt. 12, 1920), 10: "Ang pakigsaad naghatag og kinabuhi ngadto sa kamatuoran; ug nakapahimong posible sa mga panalangin nga iganti sa tanan niadtong kinsa naggamit sa kahibalo sa tukmang paagi."
15. Tan-awa sa Doktrina ug mga Pakigsaad 90:24.
16. Tan-awa, alang sa panig-ingnan, 3 Nephi 18:7-11.

Ni Elder Kent F. Richards
Sa Seventy

Ang Pag-ula Moayo sa Tanang Kasakit

Ang atong dako nga personal nga hagit dinhi sa mortalidad mao ang mahimong "usa ka santos pinaagi sa pag-ula ni Kristo."

Sip usa ka doktor, akong nasayran nga usa ka mahinungdanong bahin sa akong panahon sa propesyon nagahin sa pagkat-on sa hilisgutan kabahin sa kasakit. Tungod kay gikinhanglan sa pagpang-opera ako kining gidapat hapit kada adlaw—ug daghan sa akong paningkamot gigahin sa pag-sulay og kontrolar ug pagpakunhod sa kasakit.

Nakapamalandong ko mahitungod sa katuyoan sa kasakit. Walay usa kanato ang naanad gikan sa pagsinati og kasakit. Nakakita ko og mga tawo nga nakasugakod niini sa lahi kaayong paagi. Ang uban mibiya sa Dios nga nasuko, ug ang uban mitugot nga ang ilang pag-antus mas makapaduol nila sa Dios.

Sama kaninyo, ako mismo nakasinati og kasakit. Ang kasakit mao ang sukdanan sa proseso sa pagkaayo. Sa kanunay nagtudlo kini kanato og pasensya. Tingali mao kana kon nganong gigamit nato ang termino nga *pasyente* nga nagpasabut ngadto sa masakiton.

Si Elder Orson F. Whitney misulat: "Walay kasakit nga atong naantus, walay pagsulay nga atong nasinati ang nakawang. Kini nakapakat-on kanato,

sa pagpalambo sa mga kinaiya sama sa pagpasensya, hugot nga pagtuo, kalig-on, ug pagkamapainubsanon. . . . Pinaagi sa kasubo ug pag-antus, panlimbasug ug kalisdanan, nga atong maangkon ang edukasyon nga atong gianhi dinhi aron maangkon."¹

Susama usab, si Elder Robert D. Hales miingon:

"Ang kasakit makahimo kaninyo nga magpaubos nga nagtugot kaninyo sa pagpamalandong. Kini usa ka kasinatian nga ako mapasalamatan nga nakalahutay. . . .

"Akong nakat-unan nga ang pisikal nga kasakit ug ang pagkaayo sa lawas human sa dakong operasyon susama gayud sa espirituhanon nga kasakit ug pagkaayo sa kalag diha sa proseso sa paghinulsol."²

Kadaghanan sa atong pag-antus dili gayud atong sayop. Ang wala damha nga mga panghitabo, sukwahi o makasagmuyo nga mga kahimtang, makabalda nga mga sakit, ug gani ang kamatayon naglibut kanato ug mosulod sa atong mortal nga kasinatian. Agig dugang, kita mahimong mag-antus og mga kasakit tungod sa mga binuhatan sa uban.³ Si Lehi mihatag og gibug-aton nga si Jacob "nag-antus

. . . hilabihan nga kasubo, tungod sa kapintas sa [iyang] igsoon nga lalaki.”⁴ Ang oposisyon kabahin sa plano sa kalipay sa Langitnong Amahan. Kitang tanan igong makasinati nga makadala kanato ngadto sa kasayuran sa gugma sa atong Amahan ug sa atong panginahanglan sa tabang sa Manluluwas.

Ang Manluluwas dili usa ka nagpakahulung nga tig-oberbar. Siya Mismo nasayud sa personal ug sa walay kinutuban nga paagi mahitungod sa kasakit nga atong giatubang.

“Siya miantus sa mga kasakit sa tanan nga mga tawo, oo, ang mga kasakit sa tanan nga mga buhi nga binuhat, mga lalaki, mga babaye, ug mga bata.”⁵

“Sa ingon niana, uban sa pagsalig manuol kita sa trono sa grasya, aron makadawat kitag kaluoy, ug makakaplag kitag grasya nga makatabang kanato panahon sa pagpanginahanglan.”⁶

Usahay sa hilabihan natong kasakit, kita matintal sa pagpangutana, “Wala bay balsamo sa Galaad; wala bay mananambal didto?”⁷ Ako mopamatuod nga aduna, adunay mananambal. Ang Pag-ula ni Jesukristo moayo sa tanan niini nga mga kahimtang ug mga katuyoan sa pagkamortal.

Adunay laing matang sa kasakit nga kita *mao* ang hinungdan. Ang espirituhanon nga kasakit anaa sa atong mga kalag ug mabati nga dili mawala ang kapait, gani misakit uban sa “dili matukib nga kahadlok,” sama sa gihulagway ni Alma.⁸ Kini nagagikan sa atong makasasala nga mga binuhatan ug kakulang sa paghinulsol. Alang niining kasakit adunay tambal nga alang sa tanan ug sigurado gayud. Gikan kini sa Amahan, pinaagi sa Anak, ug alang kini sa matag usa kanato kinsa andam sa pagbuhat sa tanang gikinahanglan aron maghinulsol. Miingon si Kristo, “Dili ba kamo mobalik ngari kanako, . . . ug makabig, nga aron unta Ako moayo kaninyo?”⁹

Si Kristo Mismo mitudlo:

“Ug ang akong Amahan mipadala kanako nga Ako unta ituboy nganha sa krus; ug *human* niana nga Ako matuboy diha sa krus, nga Ako unta makadala sa tanan nga mga tawo ngari kanako. . . .

“Busa, sumala sa *gahum* sa Amahan

Ako modala sa tanan nga mga tawo ngari kanako.”¹⁰

Tingali ang Iyang labing mahinungdanon nga buhat mao ang nagpadayon nga buluhaton diin kita tagsa-tagsa nga motabang, mopanalangin, molig-on, mopaluyo, mogiya, ug mopasaylo sa usag usa.

Sama sa nakita ni Nephi sa pananawon, ang dakong bahin sa mortal nga pangalagad ni Kristo gigahin sa pagpanalangin ug pagpang-ayo sa mga masakiton sa tanang mga matang nga mga sakit—pisikal, emosyonal, ug espiritwal. “Ug ako nakakita sa daghan nga pundok sa mga katawhan kinsa mga masakiton, ug kinsa gitakbuyan sa tanan nga matang sa mga sakit. . . . Ug sila nangaayo pinaagi sa gahum sa Kordero sa Dios.”¹¹

Si Alma usab nanagna nga “siya magpadayon, mag-antus sa mga sakit ug mga kasakit ug mga pagtintal sa matag matang; ug . . . siya modala diha kaniya sa mga sakit ug mga bala-tian sa iyang mga katawhan. . . .

“Nga ang *iyang* kasingkasing mahimo nga mapuno uban sa kalooy, . . . nga *siya* mahimo nga masayud sumala sa unod unsaon pagtabang ang iyang mga katawhan sumala sa ilang mga kahuyang.”¹²

Usa ka lawom nga kagabhion naghigda sa higdaanan sa ospital, niining higayuna isip usa ka pasyente ug dili usa ka doktor, gibalik-balik nako og basa kadto nga mga bersikulo. Namalandong ko: “Giunsa kini paghimo? Alang kang kinsa? Unsa

ang gikinahanglan aron makasarang? Sama ba kini sa pagpasaylo sa sala? Kinahanglan ba natong mabatunan ang Iyang paghigugma ug panabang?” Samtang namalandong ko, akong nasabtan nga panahon sa mortal Niya nga kinabuhi si Kristo *mipili* sa pag-sinati sa mga kasakit ug mga kalisdanan aron makasabut kanato. Tingali kinahanglan usab kita nga makasinati sa malisud nga mga kasinatian sa mortalidad aron makasabut Kaniya ug sa atong mahangturong mga katuyoan.¹³

Si Presidente Henry B. Eyring mitudlo: “Makahupay kini kanato kon kinahanglan gayud kita nga maghulat diha sa kalisdanan alang sa gisaad nga kahupayan sa Manluluwas nga Iyang nasayran, gikan sa kasinatian, kon unsaon sa pag-ayo ug pagtabang kanato. . . . Ug ang hugot nga pagtuon niana nga gahum makahatag kanato sa pailub samtang kita nag-ampo ug motrabaho ug maghulat sa tabang. Mahimo unta Niya ang pagkasayud kon unsaon sa pagtabang kanato pinaagi lamang sa pagpadayag, apan Iyang *gipili ang pagkat-on pinaagi sa Iyang kaugalingong personal nga kasinatian.*”¹⁴

Gibati nako ang gaku sa mga bukton sa Iyang gugma nianang gabhiona.¹⁵ Nabasa sa mga luha ang akong unlan tungod sa pagpasalamat. Sa kaulahian, samtang nagbasa ko sa Mateo kabahin sa mortal nga pangalagad ni Kristo, may nadiskubrihan na usab ko: “Sa pagkasawomsom na, ilang gipanagdala ngadto kaniya ang

Guayaquil, Ecuador

daghang . . . ug iyang . . . giayo ang *tanang* mga masakiton.”¹⁶ Iyang giayo ang *tanang* nga miduol Kaniya. Walay gibalibaran.

Sama sa gitudlo ni Elder Dallin H. Oaks: “Ang mga panalangin sa pagkaayo moabut sa daghang mga paagi, ang kada usa ipahiangay sa atong matag usa nga mga panginahanglan, nga nahibaloan Niya kinsa nahigugma kaayo kanato. Usahay ang ‘pagkaayo’ nagtambal sa atong mga sakit o nagtangtang sa atong palasanon. Apan usahay kita ‘nangaayo’ sa dihang gihatagan kita’g kalig-on o pagkamasinabuton o pagkamapailubon sa pagpas-an sa mga palasanon nga gisangon kanato.”¹⁷ Ang tanan nga moduol mahimong “gakson diha sa mga bukton ni Jesus.”¹⁸ Ang tanang kalag maayo sa Iyang gahum. Ang tanang kasakit mahimong mahupay. Diha Kaniya, kita “makakaplag og pahulay alang sa [atong] mga kalag.”¹⁹ Ang atong mortal nga mga kahimtang mahimong dili mausab diha-diha dayon, apan ang atong kasakit, kabalaka, pag-antus, ug kahadlok mahimong matuhop diha sa Iyang kalinaw ug makaayo nga tambal.

Akong namatikdan nga ang mga bata mas natural nga modawat sa kasakit ug pag-antus. Hilum lang sila nga moantus uban sa pagkamapainubsanon ug kaaghop. Akong nabati ang usa ka matahum, maanindot nga pagbati nga naglibut niining gagmay nga mga bata.

Ang trese anyos nga si Sherrie misagubang og 14 ka oras nga operasyon sa tumor sa iyang spinal cord. Sa dihang nakamatngon na siya og buot didto sa intensive care unit, miingon siya: “Papa, ania dinhi si Tiya Cheryl, . . . ug . . . si Lolo Norman . . . ug si Lola Brown . . . ania dinhi. Ug Papa, kinsa man kanang nagbarug sa imong tupad? . . . Pareho siya og dagway nimo, mas taas lang. . . . Siya nag-ingon nga imo siyang igsoong lalaki, si Jimmy.” Ang iyang uyoan nga si Jimmy namatay sa edad nga 13 sa sakit nga cystic fibrosis.

“Hapit usa ka oras, si Sherrie . . . mihulagway sa iyang mga bisita, ang tanan nga sakop sa pamilya nga nangamatay na. Sa kakapoy, nakatulog dayon siya.”

Sa wala madugay gisultihan niya ang iyang amahan, “Papa, ang tanang mga bata nga ania dinhi sa intensive care unit adunay mga anghel nga nagtabang kanila.”²⁰

Alang kanatong tanan ang Manluluwas miingon:

“Tan-awa, kamo gagmay nga mga bata ug kamo dili makaantus sa tanan nga mga butang karon; kamo kinahanglan motubo diha sa grasya ug diha sa kamatuoran.

“Ayaw kahadlok, gagmay nga mga bata, kay kamo ako. . . .

“Busa, anaa ako sa inyong taliwala, ug Ako ang maayo nga magbalantay.”²¹

Ang atong dako nga personal nga hagit dinhi sa mortalidad mao ang mahimong “usa ka santos pinaagi sa pag-ula ni Kristo.”²² Ang kasakit nga nasinati ninyo ug nako mahimong mao ang proseso diin gisukod kita pag-ayo. Diha sa hila-bihan ka lisud nga mga kahimtang, kita mamahimong mga bata diha sa atong mga kasingkasing, magpaubos sa atong kaugalingon, ug “magampo ug motrabaho ug maghulat”²³ sa mapailubon nga paagi alang sa pagkaayo sa atong mga lawas ug sa atong mga kalag. Sama ni Job, human mahashasi pinaagi sa atong mga pagsulay, kita “mogula ingon sa bulawan.”²⁴

Ako mopamatuod nga Siya ang atong Manunubos, atong Higala, atong Tigpataliwala, ang Bantugan nga Mananambal, ang Bantugan nga Tig-ayo. Diha Kaniya kita makakaplag og kalinaw ug kahupayan sa atong mga kasakit ug mga sala kon kita moduol Kaniya uban sa mapainubsanon nga mga kasingkasing. Ang

iyang “grasya igo.”²⁵ Sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Orson F. Whitney, sa Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
2. Robert D. Hales, “Healing Soul and Body,” *Ensign*, Nob. 1998, 14.
3. Tan-awa sa Alma 31:31, 33.
4. 2 Nephi 2:1.
5. 2 Nephi 9:21.
6. Mga Hebreohanon 4:16. Si Pablo nagtudlo kanato nga motan-aw ngadto sa Manluluwas isip ehemplo sa pagsagubang sa “pagsupak sa mga makasasala batok [kanato], aron [kita] dili managkatana ni [kita] managtalaw” (Mga Hebreohanon 12:3).
7. Jeremias 8:22.
8. Alma 36:14.
9. 3 Nephi 9:13.
10. 3 Nephi 27:14–15; empasis gidugang.
11. 1 Nephi 11:31.
12. Alma 7:11–12; empasis gidugang.
13. Tan-awa sa John Taylor, *The Mediation and Atonement* (1882), 97. Si Presidente Taylor misulat mahitungod sa usa ka “pakigsaad” nga gisudlan tali sa Amahan ug sa Anak didto sa mga konseho sa wala pa dinhi sa yuta alang sa katumanan sa maulaong pagtubos sa katawhan. Ang boluntaryong pag-antus ni Kristo panahon sa kinabuhi maoy agig dugang sa pag-antus didto sa tanaman ug didto sa krus (tan-awa sa Mosiah 3:5–8).
14. Henry B. Eyring, “Kalisdanan,” *Liahona*, Mayo 2009, 24; empasis gidugang.
15. Tan-awa sa Doktrina ug mga Pakigsaad 6:20.
16. Mateo 8:16; empasis gidugang.
17. Dallin H. Oaks, “Iyang Papahulayon ang Nag-antus,” *Liahona*, Nob. 2006, 7–8.
18. Mormon 5:11.
19. Mateo 11:29.
20. Tan-awa sa Michael R. Morris, “Sherrie’s Shield of Faith,” *Ensign*, Hunyo 1995, 46.
21. Doktrina ug mga Pakigsaad 50:40–41, 44.
22. Mosiah 3:19.
23. Henry B. Eyring, *Liahona*, Mayo 2009, 24.
24. Job 23:10.
25. 2 Mga Taga-Corinto 12:9; tan-awa usab sa Ether 12:26–27; Doktrina ug mga Pakigsaad 18:31.